

man har tænkt, at Hørs vilde blive en Jurisdiction for sig, at nogle Sogne vilde blive henlagte til Ribe Herred og atter andre til Aabstis Herred. Men hvis det nu er Meningen, at de paagjældende Territorier ligefrem skulle indordnes under kongerigste Domstole, nemlig deels som en særegen Jurisdiction, og deels som Dele af allerede tilværende kongerigste Jurisdictioner, og at de skulle henhøre under de kongerigste Overretter, saa møder den Banffelighed, at man ikke har meent at kunne indføre den kongerigste Lovgivning paa disse Districter før den 1ste April 1866. Jeg kan nu meget godt fatte de Betragtninger, som derved have gjort sig gjældende. Ogsaa efter min Mening vilde det være høist ønskeligt, om man, inden man tog en endelig Beslutning om, i hvilket Omfang den kongerigste Lovgivning laader sig udvide til disse Districter — jeg for mit Vedkommende haaber, at det vil kunne skee i stort, ja næsten i det hele Omfang — gav disse Districter Veilighed til at ytre sig derom, hvilket da paa den naturligeste Maade kunde skee derved, at de fik Repræsentanter her paa Rigsdagen; men der vilde dog altid blive en Banffelighed tilbage, hvis saaledes de kongerigste Domstole — navnlig Overretterne, som ikke udrustede med Elementer, der have Kjendskab til den slesvigste Lovgivning — skulde dømmes efter den slesvigste Ret. Smidertid troer jeg dog, at man burde bestrebe sig for at sætte sig ud over denne Banffelighed, og man maatte da vel ogsaa i en enkelt Sag kunne sætte sig ind i den paagjældende Deel af den slesvigste Lovgivning. Men der er dog een Deel af Lovgivningen, med Hensyn til hvilken det maaskee endogsaa turde være objectivt umuligt paa eengang at lade Sagerne paadømme efter den slesvigste Lovgivning og ved kongerigste Domstole, nemlig Processlovgivningen. Jeg siger, at Banffeligheden her ikke blot vilde være af subjectiv Natur, begrundet i Dommernes Ubekjendtskab med den slesvigste Lovgivning, men at der ogsaa vilde frembyde sig en objectiv Umulighed paa Grund af de processuelle Bestemmelser, idet selve Organizationen af Overretterne er en saadan, at det kun med stor Banffelighed kunde lade sig effectuere ved dem at anvende de slesvigste Proces-

sualbestemmelser. Jeg troer derfor, at det, hvis man skal gaae den Vej, som synes at have været Lovforslagets Tanke, er naturligt, at man — hvad Processlovgivningen angaaer — strax laader den danske Lovgivning træde i Virksomhed for disse Districter. Dette vilde ikke udelukke, at man i Tiden indtil den 1ste April 1866, undersøgte, om der kunde være visse Punkter, hvori mindre Modificationer for disse Districter kunde være ønskelige. En saadan Fremgangsmaade vilde ikke være forbundet med slynderlig Ulempe for Beboerne i de nye Districter, da selve de processuelle Bestemmelser dog ikke saaledes ere en Bestanddeel af det borgerlige Liv, at det vilde medføre Forstyrrelse, om de med eet Slag bleve forandrede til kongerigste. Det er det, jeg vilde tillade mig at henlede den høie Regjerings Opmærksomhed paa, idet jeg dog tillige vil udbede mig nærmere Oplysning om, hvorvidt jeg har forstaaet Udcastet rigtigt, naar jeg har opfattet det saaledes, at det er Meningen i juridicel Henseende at indordne disse Districter under kongerigste Underretter og Overretterne samt Høiestret. Det er mig nemlig velbekjendt fra andre Ender, at det har været under Overveielse, ad hvilken Vej man skulde gaae i den Henseende, og det er mig ligeledes bekjendt, at det har været bragt i Forslag at lade disse Districter bestaae for sig som et eget juridicelt District, saalænge indtil den kongerigste Lovgivning i sin Heelhed kunde blive udvidet dertil; man havde derved navnlig tænkt sig, at saalænge indtil dette kunde skee, skulde de Sager, der kom fra disse Territorier, paadømmes gennem Noget, der nærmest maatte betegnes som en Commission, som det jo ganske vist ikke vilde være vanskeligt at faae sammensat i denne Tid, da saa mange slesvigste Dommere ere til Disposition. Det har som sagt været bragt paa Bane at gaae denne Vej, enten saaledes, at der blev nedsat en Commission til at paadømme disse Sager som første og sidste Instants, eller saaledes, at man lod Overrettens Medlemmer fungere som en Art Commissaireer som anden Instants, og det har ved Siden deraf været paatænkt i dette Niemed at adjungere Overretten et Medlem, der var kyndig i slesvigst Ret. Denne Vej at lade disse Districter staae for sig og